

1. І впав Йосип на лице батька свого, та й плакав над ним, і цілував його.

2. І звелів Йосип рабам своїм лікарям забальзамувати батька його. І забальзамували ці лікарі Ізраїля.

3. І сповнилося йому сорок день, бо так сповняються дні бальзамування. І оплакував його Єгипет сімдесят день.

4. А як минули дні оплакування його, то сказав Йосип до дому фараонового, говорячи: Коли знайшов я ласку в очах ваших, то говоріть до ушей фараонових так:

5. Батько мій заприсяг був мене, говорячи: Ось я вмираю. У гробі моїм, що я собі викопав у Країні ханаанській, там поховаєш мене. А тепер нехай я піду, і поховаю батька свого, та й вернуся.

6. І сказав фараон: Піди, і поховай свого батька, як заприсяг він тебе.

7. І пішов Йосип поховати батька свого, а з ним пішли всі раби фараонові, старші дому його, і всі старші єгипетського краю,

8. і ввесь дім Йосипів, і браття його, і дім батька його. Тільки дітей своїх та дрібну й велику худобу свою вони позоставили в країні Гошен.

9. І вирушили з ним також колесниці та комонники. І був табір їх дуже великий.

10. І прийшли вони до Горен-Атаду, що по другім боці Йордану, і плакали там великим та

дуже ревним плачем... І він учинив батькові своєму семиденну жалобу.

11. І побачили мешканці того Краю, ханааняни, жалобу в Горен-Атаді, та й сказали:

12. І вчинили йому сини його так, як він їм заповів був.

13. І понесли його сини його до ханаанського Краю, та й поховали його в печері поля Махпели, яке поле купив був Авраам на володіння для гробу від хіттеянина Ефрона, навпроти Мамре.

14. А Йосип, як поховав він батька свого, вернувся до Єгипту, він і брати його, та всі, хто ходив з ним ховати батька його.

15. І побачили Йосипові брати, що вмер їхній батько, та й сказали: А що як зненавидить нас Йосип, і справді верне нам усе зло, що ми йому були заподіяли?

16. І переказали вони Йосипові, говорячи: Батько твій заповів був перед своєю смертю, кажучи:

17. Отак скажіть Йосипові: Прошу, вибач гріх братів твоїх та їхню провину, бо вони тобі зло були заподіяли! А тепер вибач гріх рабам Бога батька твого! І заплакав Йосип, як вони говорили до нього...

18. І пішли також браття його, і впали перед лицем його, та й сказали: Ось ми тобі за рабів!

19. А Йосип промовив до них: Не бійтеся, бо хіба ж я замість Бога?

20. Ви задумували були на мене зло, та Бог задумав те на добре, щоб зробити, як вийшло сьогодні, щоб захвати при житті великий народ!

21. А тепер не лякайтеся, я буду утримувати вас та дітей ваших! І він потішав їх, і промовляв до їхнього серця.

22. І осівся Йосип в Єгипті, він та дім батька його. І жив Йосип сто і десять літ.

23. І побачив Йосип в Єфрема дітей третього покоління. Також сини Махіра, сина Манасіїного, були народилися на Йосипові коліна.

24. І сказав Йосип до братів своїх: Я вмираю, а Бог конче згадає вас, і виведе вас із цієї землі до Краю, якого присягнув був Авраамові, Ісакові та Якову.

25. І Йосип запряг Ізраїлевих синів, говорячи: Конче згадає Бог вас, а ви винесете звідси кості мої!

26. І упокоївся Йосип у віці ста й десяти літ. І забальзамували його, і він був покладений у труну в Єгипті.